

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. IV. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972050198448/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

glemte Forfattere møder vi i Antologierne den lille Gruppe af Mænd, der i den følgende Periode kommer til at bære Litteraturen og som skaber den ny Lyrik.

Poul Møllers Navn dukker op 1815, Chr. Winthers 1820, Aarestrups og Bødtchers i Tyverne. Den heibergske Skole, der i Hertz faar en betydelig Lyriker, skal der her for Enkelthedens Skyld blot mindes om.

I Lyriken og Romancedigtningen kom Chr. Winther i mere end en Menneskealder efter Fremkomsten af »Digte« til at staa som den centrale Skikkelse. Det var ham, der saa at sige konsoliderede Bevidstheden om den sande lyriske Form og Diktion. Han var som Lyriker normsættende indtil den moderne Lyrik med Drachmann og J. P. Jacobsen.

For at forstaa dette maa man huske, at med Winthers »Digte« gik den ny Lyrik for første Gang fra spredt Tryk over i sluttet Bogform, hvorved den ganske anderledes kunde gøre sig gældende og udbredes. Men Aarestrups første Digtsamling kom først ti Aar efter Winthers og Bødtchers saa sent som 1856. Poul Møllers Digtning fik først samlet Virkekraft og blev delvis først kendt i Udgaven (1839—1843) efter hans Død.

Hvilken Modsætning mellem denne Digtergeneration og Digtere som Oehlenschläger og Grundtvig. Hos disse var Liv og Digtning eet som Impuls og Handling. Hos den yngre Generation har der trængt sig et Element af Refleksion ind mellem Liv og Digtning. Mest radikalt hos Poul Møller.

Chr. Winther har et Grundfond af Naivitet og Oprindelighed, der gør ham beslægtet med Oehlenschläger. Men hans Naivitet er ligesom gennemtrukket med et fint Net af Refleksion og Hæmning. Deraf denne Langsomhed i Tilløbet ogsaa hos ham. Men da han først har vovet Springet, giver han sit Liv helt til sin Digtning. Aarestrup og Bødtcher afgrænser paa forskellig Vis deres Digtning fra deres Liv. Deres Digtning bliver til draabevis. Winther har det indre og ydre Pres, der holder hans Digt-